

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **O. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 11. 2007, č. j. 32 Az 21/2007 - 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 6. 3. 2007, č. j. OAM-1392/VL-20-05-2006, rozhodl žalovaný tak, že se žalobkyni mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje, protože žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany kvůli problémům s neznámými soukromými osobami a ze snahy o legalizaci pobytu na území ČR a nespĺňuje tak zákonné podmínky pro udělení mezinárodní ochrany.

Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 26. 11. 2007, č. j. 32 Az 21/2007 – 21, zamítl žalobu proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.)

Proti tomuto rozsudku žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala včas kasační stížnost, ve které mimo jiné požádala o ustanovení právního zástupce a tlumočnicka pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 5. 2. 2008, č. j. 32 Az 21/2007 – 35, krajský soud žalobkyni (dále jen „stěžovatelku“) vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení tohoto usnesení zaslala soudu v českém jazyce vyplněný formulář o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. S ohledem na skutečnost, že toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno ne 13. 2. 2008 uplynula lhůta pro předložení výše uvedeného formuláře dne 27. 2. 2008. V této lhůtě žalobkyně požadovaný vyplněný formulář soudu nedoručila. (Učinila tak později – krajskému soudu byl doručen dne 7. 3. 2008 – pozn. Nejvyššího správního soudu).

Krajský soud usnesením ze dne 5. 3. 2008, č. j. 32 Az 21/2007 – 37, žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce zamítl a vyzval ji, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení a) doložila do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, b) doplnila kasační stížnost o důvody dle § 103 odst. 1 s. ř. s. V odůvodnění krajský soud konstatoval, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě neprokázala, že splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a neprokázala tak jednu z podmínek stanovených v § 35 odst. 8 s. ř. s. pro ustanovení zástupce soudem. Zároveň stěžovatelku poučil, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení stěžovatelka podala dne 22. 4. 2008 kasační stížnost, kterou krajský soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu se stanoviskem, že se jedná o kasační stížnost, která nebyla podána včas.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 5. 2008, č. j. 4 Azs 29/2008 – 21, kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou odmítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. V odůvodnění konstatoval, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení), byl v projednávané věci čtvrtek 20. 3. 2008 a jelikož se jednalo o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl potom čtvrtek 3. 4. 2008. Tento den se totiž svým označením – čtvrtek – shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Nejpozději v tento den mohla být kasační stížnost podána s účinky zachování lhůty. Podle údajů obsažených na obálce byla kasační stížnost podána k poštovní přepravě až dne 22. 4. 2008. Stalo se tak až po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti. Ostatně opožděnost podání kasační stížnosti byla patrna i z data jejího sepsání – dne 22. 4. 2008.

Stěžovatelka poté v přípisě ze dne 15. 7. 2008 (nadepsaném jako „opakovaná žádost o přidělení právního zástupce ke kasační stížnosti č. j. 32 Az 21/2007“), nejprve stručně zrekapitulovala dosavadní vývoj věci a uvedla, že v době kdy došlo k zmeškání lhůty pro doručování (správně patrně pro podání kasační stížnosti) byla nemocná a momentálně nemá žádné peníze, aby si mohla zvolit a zaplatit advokáta a proto žádá o pomoc a opakované zaslání formuláře č. 60.

Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 12. 8. 2008, č. j. 32 Az 21/2007 – 58, návrh žalobkyně odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění konstatoval, že řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení, jímž byla zamítnuta její žádost o ustanovení zástupce, a jímž byla vyzvána k předložení plné moci udělené advokátovi, bylo pravomocně skončeno usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2008, č. j. 4 Azs 29/2008 - 51, když proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nejsou opravné prostředky přípustné. Podle názoru krajského soudu se tak jedná o věc, v níž soud již rozhodl. Uvedl, že stěžovatelka se opakovanou žádostí o přidělení zástupce snaží napravit své pochybení - zmeškání lhůt v předchozím řízení o její kasační stížnosti.

Proti tomuto usnesení stěžovatelka kasační stížnost nepodala.

Z výše uvedeného vyplývá, že stěžovatelce nebyl ustanoven pro řízení o kasační stížnosti advokát, přičemž stěžovatelka nepředložila ani plnou moc udělenou advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že stěžovatelka nesplnila povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatelka v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelka vysokoškolské právnické vzdělání nemá, na výzvu krajského soudu obsaženou v usnesení ze dne 5. 3. 2008, č. j. 32 Az 21/2007 – 37, však nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byla řádně poučena o možnosti odmítnutí kasační stížnosti, ani nepodala kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu ze dne 12. 8. 2008, č. j. 32 Az 21/2007 – 58, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než vycházet z toho, že stěžovatelka není v řízení o kasační stížnosti zastoupena ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatelky brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud dále kasační stížnost nezkoumal a nezabýval se ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud dodává, že pokud by stěžovatelka podala kasační stížnost proti usnesení krajského soudu ze dne 12. 8. 2008, č. j. 32 Az 21/2007 - 58, tak by tato kasační stížnost byla úspěšná, neboť Nejvyšší správní soud ve věci žádosti stěžovatelky o ustanovení advokáta ze dne 15. 7. 2008 nerozhodoval, a nebyl tak dán důvod pro odmítnutí této žádost pro překážku věci rozhodnuté, tak jak to učinil v citovaném usnesení krajský soud. Rovněž je třeba přihlídnout ke skutečnosti, že rozhodování o ustanovení zástupce (advokáta pro řízení o kasační stížnosti) se děje s klauzulí **rebus sic stantibus**, neboť je při něm nutno přihlížet k majetkovým poměrům žadatele o ustanovení zástupce, které se mohou neustále měnit. Stěžovatelka však kasační stížnost proti naposledy uvedenému usnesení krajského soudu nepodala, nedoložila, že je zastoupena advokátem na základě plné moci a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než její kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 11. 2007, č. j. 32 Az 21/2007 – 21, odmítnout pro nedostatek zastoupení advokátem bránící věcnému vyřízení kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. prosince 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu